

Inskrift:

... - lit · raisa · stain · aftr · ketilmunt · uk · aftr · olaf ·

sun- ...
40

... let ræisa stæin æftir Kætilmund ok æftir Olaf, sun ...

»...lät resa stenen efter Kättelmund och efter Olof, [sin] son ...»

Till läsningen: Av runan 1 finnes endast en bst upptill bevarad, liknande övre bistaven i ett r, sannolikt den runa, som har avslutat det första namnet i inskriften. Icke stunget är 3 i, tydligt stunget 20 e. 10 s har första staven ned-dragen till slinglinjen. Framför 28 u finnas inga spår av en a-run, men stenen är här ytterst ojämn. Möjligen har ett a funnits. Även av hst i 28 u finnas endast svaga spår. Nedre delen av runorna 30—32 aft är skadad, nedre delen av 34—35 ol svag. Bistavarna i 34 o sitta ganska tätt. Efter 40 n finnes översta delen av en stav, möjligen ett s. — B 239: Framför 28 u finnes en rak hst. — Brate läser 28—29 auk, »men a är så gott som utplånat och matt». Den sista runan (41), varav endast toppen är synlig, anser han ha varit i; »det sista ordet har troligen varit suni».

Mansnamnet *Kætilmundr* är tämligen vanligt under vikingatiden; se U 103, Sö 178.

Ornamentik och runformer påminna i hög grad om Öpir. Men U 195 har icke av Brate blivit upptagen bland ristningar av denne.

Fig. 191. U 195. Åby, Össeby-Garns sn.
Efter B 239.

196. Vada kyrka.

Litteratur: D 2:121. UFT h. 10 (1882), s. 207.

Avbildning: Dybeck a. a.

Runstensfragment av röd sandsten. Blev sommaren 1867 enligt Dybeck flyttat från södra kyrkmuren intill U 199. Troligen har det blivit funnet vid grävning å kyrkogården. Fragmentet omtalas icke av Brate och var sannolikt förkommet redan vid hans besök år 1904. Det har sedermera förgäves blivit eftersökt.

Fragmentet utgör nedre delen av en runsten. Ungefärlig storlek: 0,85 m. i höjd, 1,15 m. i bredd. Möjligen har det varit del av samma runsten som U 197 eller U 198.

Inskrift (enligt Dybeck):

... unar × sihmarar

5 10

... - unar Sigmarar.

»... Sigmars.»

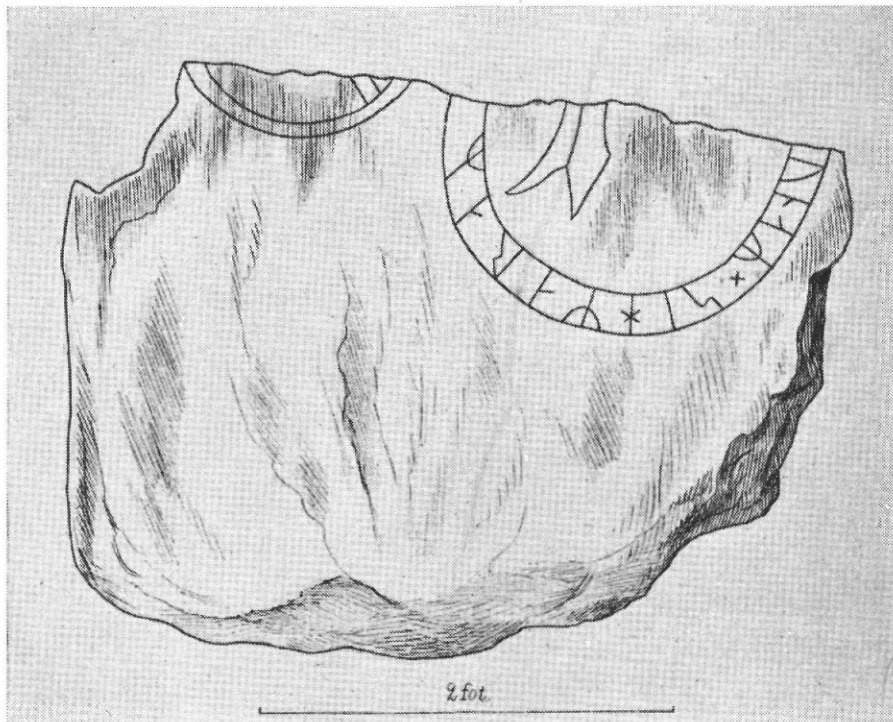

Fig. 192. U 196. Vada kyrka. Efter D 2:121.

1—4 **unar** kan vara [**s**]**unar**, gen. av **sunr** 'son'; alltså: »Sigmars sons». Det kan också vara slutet av ett namn i genitiv, antingen mansnamnet *Hakun* eller ett kvinnonamn på **-unn(r)** (*Þorunn*, *Gæirunn* e. dyl.), **-gunn(r)** (*Þorgunn*, *Frøygunn*, *Vigunn*, *Æringunn* e. dyl.) eller **-rūn** (*Guðrun*, *Ingirun* e. dyl.). — Om mansnamnet *Sigmarr* se U 43.

197. Vada kyrka.

Avbildning: Brate foto 1904 (ATA).

Litet runstensfragment. Låg 1904 på toppen av U 199. Senare uppgifter saknas, och fragmentet har förgäves blivit eftersökt.

Stenart okänd. Fragmentet innehöll endast några ornament.

198. Vada kyrka.

Pl. 122.

Tre fragment, funna i potatislandet omedelbart V om kyrkogårdsmuren. Troligen ha de tidigare antingen legat i kyrkogårdsmuren eller blivit påträffade vid grävning å kyrkogården. De infördes okt. 1941 till Statens Historiska Museum, där de numera förvaras (inv.-n:r 22799).

Alla tre fragmenten äro av röd sandsten. De kunna emellertid icke ha tillhört samma runsten, utan synas vara delar av tre olika stenar.

Fragment A 0,37 × 0,33 m. Ytan grovt tillmejslad, gropig och ojäm. Runorna tämligen otydliga.

Inskrift:

hulmf...

5

Tydlig början av ett namn, antingen mansnamnet *Holmfastr* eller kvinnonamnet *Holmfridr*.